

Η αφίσα και το μήνυμα της IBBY για την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου 2020

Η αφίσα της IBBY για την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου 2020 αναρτήθηκε από το ελληνικό τμήμα της διεθνούς οργάνωσης. Τυπώθηκε και διανέμεται με τη φροντίδα των Εκδόσεων Πατάκη ([Εκδόσεις Πατάκη-Patakis Publishers](#)).

Το 2020 υπεύθυνο για το υλικό του εορτασμού είναι το Τμήμα της Σλοβενίας ([Slovenská sekcia IBBY](#)). Το φετινό μήνυμα γράφτηκε από τον Σλοβένο συγγραφέα Peter Svetina*, μεταφράστηκε στα ελληνικά, όπως κάθε χρόνο, από τη συγγραφέα Λότη Πέτροβιτς ενώ η αφίσα φιλοτεχνήθηκε από τον Σλοβένο εικονογράφο Damijan Stepančič**.

Το υπέροχο μήνυμα του Peter Sventina:

“Εκεί που μένω, οι θάμνοι πρασινίζουν αργά τον Απρίλη ή νωρίς τον Μάη και σύντομα γεμίζουν με κουκούλια από πεταλούδες. Αυτά τα κουκούλια μοιάζουν με μπαλίτσες από βαμβάκι ή με κουφέτα και οι νύμφες τους καταβροχθίζουν φύλλο το φύλλο μέχρι που οι θάμνοι απογυμνώνονται. Όταν όμως οι νύμφες γίνουν πεταλούδες και πετάξουν, οι θάμνοι δεν είναι κατεστραμμένοι. Καθώς πλησιάζει το καλοκαίρι, ξαναγίνονται πράσινοι πάλι και πάλι.

Έτσι μοιάζει ο συγγραφέας, έτσι μοιάζει ο ποιητής. Κατασπαράζονται, μένουν κατάστεγνοι από ιστορίες και ποιήματα, που, όταν ολοκληρωθούν, πετούν μακριά, μπαίνουν μέσα σε βιβλία και βρίσκουν τους αναγνώστες τους. Αυτό γίνεται πάλι και πάλι.

Και τι συμβαίνει ν' εκείνα τα ποιήματα και τις ιστορίες;

Ξέρω ένα αγόρι που έπρεπε να κάνει κάποια εγχείρηση στο μάτι του. Για δύο εβδομάδες μετά την εγχείρηση, έπρεπε να ξαπλώνει μόνο από τη δεξιά πλευρά και μετά δεν έπρεπε να διαβάζει τίποτα για έναν μήνα. Όταν γελικά ξαναπήρε στα χέρια του ένα βιβλίο έπειτα από ενάμιση μήνα, ένιωσε σαν να κατάπινε λέξεις μ' ένα κουτάλι από μια γαβάθα. Σαν να τις έτρωγε. Πραγματικά τις έτρωγε.

Ξέρω κι ένα κορίτσι που, όταν μεγάλωσε, έγινε δασκάλα. Μου είπε: “Τα παιδιά που οι γονείς τους δεν τους διάβασαν παραμύθια έχουν στερηθεί κάτι σημαντικό”.

Οι λέξεις στα ποιήματα και στις ιστορίες είναι τροφή. Όχι τροφή για το σώμα, όχι τροφή που μπορεί να γεμίσει το στομάχι σου. Τροφή όμως για το πνεύμα και τροφή για την ψυχή.

Όταν πεινάει κάποιος ή διψάει, το στομάχι του γουργουρίζει και το στόμα του στεγνώνει. Οι πεινασμένοι γυρεύουν να φάνε κάτι, ένα κομμάτι ψωμί, ένα πιάτο ρύζι ή δημητριακά, λίγο ψάρι ή μια μπανάνα. Όσο περισσότερο πεινούν, τόσο

στενεύει ο οπτικός τους ορίζοντα, ώσπου παύουν να βλέπουν ό,τι δεν είναι τροφή για να τους χορτάσει.

Η πείνα για λέξεις εκδηλώνεται διαφορετικά. Μοιάζει με θλίψη, με λήθη, με αυθάδεια. Οι άνθρωποι που υποφέρουν από τέτοιου είδους πείνα δε νιώθουν πως η ψυχή τους τρέμει από το κρύο κι ότι προσπερνούν τους εαυτούς τους χωρίς να το προσέχουν. Ένα μέρος του κόσμου τους εξαφανίζεται χωρίς να το γνωρίζουν.

Αυτού του είδους η πείνα χορταίνεται με ποίηση και ιστορίες.

Υπάρχει όμως ελπίδα για όσους δεν έχουν ποτέ αφεθεί ν' απολαύσουν τις λέξεις, για να χορτάσουν αυτή την πείνα;

Υπάρχει! Το αγόρι που είπαμε διαβάζει κάθε μέρα. Το κορίτσι έγινε δασκάλα και διαβάζει στους μαθητές της. Κάθε Παρασκευή. Κάθε βδομάδα. Αν κάποια φορά το ξεχάσει, της το θυμίζουν τα παιδιά.

Και τι γίνεται με τον συγγραφέα και τον ποιητή; Καθώς έρχεται το καλοκαίρι, θα πρασινίσουν πάλι. Και πάλι θα στεγνώσουν από ιστορίες και ποιήματα, που θα πετάξουν μακριά προς κάθε κατεύθυνση. Πάλι και πάλι.”

* Ο Peter Svetina γεννήθηκε το 1970 στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας. Το 1995 τέλειωσε τις σπουδές του στην Σλοβένικη Γλώσσα και έκανε διατριβή πάνω στην παλαιά Σλοβενική Ποίηση το 2001 στο Πανεπιστήμιο της Λιουμπλιάνα. Είναι αναπληρωτής καθηγητής για τη σλαβική λογοτεχνία στο Ινστιτούτο Σλαβικών Γλωσσών στο Πανεπιστήμιο Alpen-Adria στο Κλάνγκεφουρτ στην Καρινθία της Αυστρίας. Γράφει για παιδιά, νέους και ενήλικες, αλλά το έργο του συχνά διασχίζει τα σύνορα μεταξύ διαφορετικών ακροατηρίων-στόχων και μπορεί να αναγνωστεί ως διηλικιακή λογοτεχνία-cross-over. Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, Γερμανικά, Ισπανικά, Κορεάτικα, Πολωνικά, Λετονικά, Εσθονικά και Λιθουανικά. Έχει λάβει μερικά από τα πιο αναγνωρισμένα εθνικά και διεθνή βραβεία και είναι εξαιρετικά δημοφιλής μεταξύ κριτικών και αναγνωστών.

**Ο Damijan Stepančič γεννήθηκε το 1969 στην Λουμπλιάνα της Σλοβενίας. Αποφοίτησε από την Ακαδημία Καλών Τεχνών στη Λιουμπλιάνα το 1996 και το δημιουργικό του έργο εστιάζεται στην απεικόνιση παιδικών βιβλίων και περιοδικών. Συμπεριλήφθηκε στον τιμητικό κατάλογο της IBBY το 2010.

Κέρδισε το βραβείο Levstik δύο φορές, το 2003 για το βιβλίο *Leteči krožnik na our vrtu* και το 2011 για το *Zgodba o sidru*.